

‘ಮತ್ತೆ...? ಹಿಂಗಿದ್ದಾಗ ನಡದೀತಾ? ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಹತ್ತಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನಡದದ ಹೇಳಿ. ಊರುಕೇರಿ ಮಂದಿ ಒಪ್ಪಾರೇನು? ಧರ್ಮ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಒಂದೈತೆಯಲ್ಲ?’

‘ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ದಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮ ಇದ್ದರೇನು? ಬಿಟ್ಟರೇನು? ಇದು ಶರಣರ ಮಾತು. ವಚನ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಆದೀಶ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತೀ...’

‘ತಾತ, ಮಗನಿಗೆ, ಇದು ಆಗದ ಮಾತು. ನಾಕ ಮಂದಿ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತಲ್ಲ’ ಅಂತ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳು.’

‘ಯಜಮಾನ್ಯೇ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು; ನನ್ನ ಮಾತಲ್ಲ...’

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಅವೇಶದಿಂದಿದ್ದ. ತಾತನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಿಯಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಾತನಿಗೆ ಏನು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಮಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ನಾಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು...

‘ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಿರ್ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗ್ತಾ! ಆದ್ರೆ ಆಕೆಗೆ ಕಿರಿಮಗನ ಮೂಲೆ ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ಬಾಸ್ತಿ. ಆಕೆಗಿಂತ ನನ್ನ ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ಬಾಸ್ತಿ. ಆದ್ರೆ ಹಿರಿಮಕ್ಕು, ಸೊಸೆಯಂದಿರು, ಬಂದು-ಬಳಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಾನ ಏನಾದೀತಂತ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಾರ. ತಮ್ಮ ಆದೀಶನ ಮೂಲೆ ಉರಿದು ಬಿದ್ದಾರ. ಆದೀಶ ಅಂಜಿಲ್ಲ. ಹೆದರಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಮಾತಡದೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಾನ. ಎಲ್ಲಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಂಚಗಾರ ತಂದುಕೊಂಡಾನಂತ ನನ್ನ-ಆಕೆ ಎದೆ ಒಡದಂಗಾಗ್ತಾ. ನಾವಿಬ್ಬು ಮಕ್ಕು-ಸೊಸೆಯಂದಿರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ, ಮಗನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಿಂತೀವಿ. ನೀನು ಕರದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳು. ಊರಿಗೆ ಊರುಗಳೇ ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು ಮಾತು ಕೇಳುವ. ಆದೀಶ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ನಿನ್ನ?’

‘ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರದು ಕಲಿರಿ. ಕಾಲದ ಕೈಯಾಗ ನಾವಿದ್ದೀವಿ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿ. ಆದ್ರೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೇಡಾಗದಂಗೆ ನಡಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಶಿವಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾತ ಹೇಳಿ, ಪ್ರಸಾದದ ಕೋಣೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದ.

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಹೋಗಿ ವಾರ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಿಂದ ಬಂದಿ ಸಿದ್ಧಾಮಪುರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಜೀತದಾಳು ಬಂದು

‘ತಾತಪ್ಪನೋರ, ಯಜಮಾನ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಬಂಡಿ ಕಳಿಸ್ತಾನ’ ಎಂದು ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದ. ತಾತನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅರಿವು ಜಾಗೃತವಾಯ್ತು. ಆದೀಶ ಹೋಗಿ, ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿರಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಚೂರೂ ತಡ ಮಾಡದೆ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂತು ಹೊರಟ. ಒಂದೂವರೆ ತಾಸಿನ ದಾರಿ. ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದ.

‘ತಾತ, ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಸಣ್ಣ ಮಗ ಬಂದು ಗಂಡಾಂತರದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಹೋದ! ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು! ಆದ್ರೆ ಹುಡುಗ ಸಾತ್ವಿಕನಂಗ ಕಂಡ. ಅವನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದು ಅನ್ನಿಸಿತು.’

‘ನಾನೂ ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಅಪ್ಪನಿಂದ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಬರ್ರಾನ. ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನಾಗ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ, ರಜಕಾರರ ದಾಳಿ ನಡದಿದ್ದವಲ್ಲ ಆಗ ಊರಿಗೆ ಬಂದವನು ಮತ್ತೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲಂತ.’

‘ನಾನೂ ಆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿನಿ. ಸೈನಿಕ್ ಬಂದು, ನಿಜಾಮನನ್ನ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ ಮೂಲೆನೂ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಹೈದ್ರಾಬಾದು ಶಾಂತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೂಲೆ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದವಲ್ಲ, ಆಗ ಆದೀಶ ಹೋಗಿ ಕಲಿಬೇಕಾಗಿತ್ತು...’

‘ಅದೇ ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ, ಬಸವಪುರಕ್ಕೆ ರಜಾಕರು ದಾಳಿ ಮಾಡಿ, ಮಲ್ಲಪ್ಪನನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ಆಗ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೀ...’

‘ಹೌದೋ. ಅದೇಲ್ಲ ನಡೀತು. ನಿಜಾಮನ ಕಡೆಯ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ನನ್ನ ಕೂನೆಯಿದ್ದ. ಆತನ ಮೂಲಕ ರಜಾಕಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿ ದಾಳಿ ತಡೆದಿದ್ದೆ.’

‘ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅದನ್ನ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ ಯಜಮಾನ ಬಂದು ನನ್ನ ಬಿಡಸದಿದ್ದರ, ಅವು ಅಂದು ಮನೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ನೆನಪ್ಪಾನ.’

‘ಮಾತು ಎತ್ತ ಎತ್ತಗೋ ಹೋಗ್ತಾವ. ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಕರೆಸಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ. ಅಂದಂಗೆ ಆದೀಶ ಹುಡುಗ ನಮ್ಮ ಶಿವಗೀತನ್ನ ಅವರ ಮನ್ಯಾಗೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮನ್ಯಾಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಮನಸೋತಾನ... ಹುಚ್ಚು ಹುಡ್ಡ. ಆಕೆ ಕಥೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದೋ ಇಲ್ಲೋ...?’

‘ಗೊತ್ತದ ಸಂಗಪ್ಪ, ಮಗ ಮರುಳಂತರನ

